

des de l'Eixample combatem el sexisme,
RECUPEREM la cultura popular

www.joveseixample.cat

L'Assemblea de Joves de l'Eixample Nord celebra la **II CALÇOTADA POPULAR**

Activitats infantils i de cultura popular omplen la jornada del 3 de març a la Sagrada Família

L'acte estarà marcat per un fort component reivindicatiu contra totes les formes del patriarcat

Exhibició castellera durant la I Calçotada en defensa de la Cultura Popular de l'Assemblea de Joves de l'Eixample Nord

Els barris de Barcelona i de l'Eixample estan cada dia més afectats per una política al servei del turisme i del sistema productiu neoliberal. Els nostres espais de lliure interrelació i el nostre contacte diari com a veïns i veïnes és cada cop més pobre.

És per això que l'Assemblea de Joves de l'Eixample Nord torna a sortir enguany al carrer, donant continuïtat a la I Calçotada de l'Eixample en defensa de la cultura popular catalana.

En aquesta segona edició volem seguir recuperant la nostra cultura popular, malgrat les cada dia més dificultoses traves amb les

quals ens trobem en cercar col·lectius i persones que segueixin gaudint de les tradicions catalanes.

També hem dotat la II Calçotada Popular del tò reivindicatiu que mereix un acte d'aquestes característiques.

Durant el matí es duran a terme activitats infantils, demostracions de cultura popular, un debat sobre les perspectives del femisme, un concert d'Estel Roig i una peça teatral sobre les desigualtats de gènere.

A l'interior de la publicació podreu trobar el programa de la jornada, altres actes relacionats amb el 8 de març i textos sobre el sexisme i el patriarcat.

8 de març

Dia Internacional de la Dona Treballadora

MANIFESTACIÓ

19:00 h. Plaça Universitat (Barcelona)

www.joveseixample.cat / info@joveseixample.cat / www.cajei.net

Al treball, a casa, a l'escola i al carrer El jovent combatem el sexisme

Arriba un nou 8 de març, Dia Internacional de la dona Treballadora, i així arriben també les campanyes per la igualtat que engeguen tots els partits polítics, des de la dreta més rànica fins a la socialdemocràcia i el reformisme més oportunistes.

Arriba el bombardeig de discursos i la hipocresia publicitària. Un pur muntatge de paraules i propaganda que després mai no es projecten en el nostre dia a dia. Cap de les institucions que ens governen estan duent a terme actuacions reals i contundents per acabar amb la discriminació sexual al nostre país.

La desigualtat en les condicions laborals, la sobreexplotació que pateixen les joves immigrades, l'assumpció de les tasques reproductives i de la llar o l'obligació de facto a sotmetre's a determinats cànons de bellesa, són només algunes de les xacres que patim actualment i que segueixen promovent, dia rere dia, la publicitat sexista, les actituds masclistes i autoritàries de la patronal i la passivitat política a la que ens han acostumat.

A les joves se'ns neguen els nostres drets com a catalanes, se'ns precaritzen la vida d'una forma cada dia més accentuada i, a més, se'ns pretén fer assumir actituds sexistes i masclistes del segle passat en tots els àmbits de les nostres vides.

Tanmateix, des de l'organització i la lluita, des de la CAJEI, ens prenem la nostra condició sexual, ser dones, com un potencial desobedient més, com ser catalanes, com ser treballadores o com ser immigrants. Les agressions que patim seguirem potenciant la nostra actitud revolucionària fins que aixafem el masclisme, el sexis-

me i totes les expressions del patriarcat. Només la construcció del Socialisme podrà conduir-nos cap a una societat sense classes socials ni de cap tipus, radicalment democràtica i plenament igualitària.

"La desigualtat en les condicions laborals, la sobreexplotació que pateixen les joves immigrades o l'assumpció de les tasques reproductives i de la llar són només algunes de les xacres que patim"

Des de la CAJEI apostem:

Al treball: per la igualtat en les relacions laborals, acabant amb diferències salarials i amb l'assetjament, amb els acomiadaments per embaràs, les diferències en el tracte o el no-reconeixement de moltes tasques tradicionalment desenvolupades per dones.

A l'escola: per la ruptura amb una educació sexista, no igualitària i que apro-

fundeix en la diferenciació home-dona, a través d'una pedagogia masclista heretada de les anacròniques imposicions pel poder adult. Les nostres escoles i universitats han d'esdevenir eines per formar persones lliures i per combatre els rols imposats a cada sexe.

A casa: per l'eradicació de la visió de la dona com a responsable de les tasques reproductives i de cura de la llar i com a víctimes passives d'una violència que va molt més enllà de les desenes de dones assassinades enguany als Països Catalans.

Al carrer: cal eradicar tota la publicitat sexista que ens envolta, fer front a la diferenciació per gèneres en molts espais d'oci i respondre a totes les agressions patriarcales.

Som nosaltres, els i les joves dels Països Catalans, qui tenim la força necessària per transformar la nostra societat. De nosaltres depèn la construcció d'un futur lliure. I per fer-ho, caldrà acabar amb tots els obstacles que ens ho impedeixen.

Responem a les seves agressions!
Rebel·lem-nos a les seves imposicions!
El 8 de març,
unim-nos contra el Patriarcat
treballem per un futur lliure

A casa, a l'escola, al treball i al carrer
EL JOVENT CONTRA EL SEXISME!

En Jona: el cas d'un jove del barri criminalitzat pel seu treball polític i social

El passat mes d'octubre en Jona, membre de l'Assemblea de Joves de l'Eixample Nord (AJEN), fou detingut pels Mossos d'Esquadra quan entrava a casa seva.

Des de l'AJEN vam assumir la seva defensa política i legal, entenent que la seva detenció va ser fruit del seu compromís i dels anys de militància activa que duu sobre les

seves esquenes. En Jona va ser l'última víctima de l'operació mediàtica, policial i política contra el moviment okupa.

En un moment en que Barcelona és l'escenari del debat sobre l'habitatge, l'okupació i la violència que generen els desallotjaments policials, en Jona va ser utilitzat com a cap de turc per calmar l'opinió pública.

PROU MUNTATGES!

LLIBERTAT JONA!

"La violència de gènere té un caràcter estructural i polític"

Maria Jesús Izquierdo és professora de teoria sociològica a la Universitat Autònoma de Barcelona i doctora en economia. Ha creat el Grup d'Estudis Sentimentals Emocions i Societat (GESES), on investiga els acudits com a manifestació emocional de la vida social i les relacions entre maltractament i cura en l'àmbit familiar.

Ha dirigit entre altres estudis La interdependència de les activitats domèstiques i el treball remunerat. Estudi comparatiu dones/homes (Barcelona, Parlament de Catalunya, 1993) i El sexisme a la Universitat. Estudi comparatiu del personal assalariat de les universitats públiques catalanes (UAB, 1999).

Aurora Mora. Periòdic L'Avanç.

Per a tu, la situació que vivim les dones en la societat la definiries com a discriminació o com a desigualtat?

Doncs les dues coses. Per aclarir-me almenys jo mateixa, quan em referisc a discriminació estic pensant en que algú intencionadament fa una cosa consistent en tractar de manera diferent un col·lectiu perquè té una característica comuna, en aquest cas el de les dones. La discriminació és: si veig que tu ets dona, et pague menys o si veig que tu ets dona, et faig rentar plats o si veig que tu ets home, t'envie a la mili. I després està la desigualtat, amb la que faig referència a relacions estructurals. Posaré exemples: per a mi desigualtat seria no tan sols si guanyes més o menys diners per ser dona, sinó que com que ets dona, ets infermera i com que ets dona i ets infermera, guanyes menys diners. Desigualtat és que la societat s'estructura, s'organitza de manera que les funcions de les dones tenen menys valor que les dels homes i per tant, la persona que ocupa funcions femenines restarà perjudicada. Gairebé tothom que ocupa funcions femenines són dones, però també afectaria a un home: açò seria desigualtat de gènere, que no discriminació sexual. En el tema de la desigualtat afegiria un exemple: en el cas de la infermera, guanyes menys diners no perquè ets dona, sinó perquè ets infermera i guanyarà el mateix l'home que fa d'infermer, d'acord. Tanmateix, desigualtat és que considerem que per a la tasca d'infermeria, la qual és típicament femenina (per això he posat l'exemple) es requereix menys formació que per a la de cirurgia. Això és desigualtat de gènere: la manera com es valora, com fem una aproximació a la salut pública, suposant que la sanitat de la gent depèn més de les operacions que no de les atencions primàries. Seguint amb l'exemple, un infermer po-

dria guanyar més que una infermera i diries immediatament: "discriminació" o no, podria ser desigualtat per les condicions de vida familiar, si la dona és a més mestressa de casa, i l'home té una mestressa de casa a casa, podem sospitar que la seua disponibilitat laboral, la de l'home, és superior, i això es tradueix en guanyar més diners, diem que no el discriminen per ser home sinó perquè té una estructura familiar que li facilita incorporar-se en el treball remunerat amb una disponibilitat que no té la dona, que ha d'atendre la seua família a més a més de fer la seua feina. Per tant diem que hi ha un moviment de desigualtat a discriminació i una situació, immediatament, que no saps si és de desigualtat o de discriminació.

Què opines de les polítiques de gènere impulsades des del govern espanyol, concretament de la Llei Integral contra la Violència de Gènere?

No m'agrada, no m'agrada per un motiu: el preàmbul posa en evidència que és un problema estructural però després el desenvolupament de la llei hi treu pilotes fora, i, a banda, és que si el problema és estructural una llei no el pot resoldre. Què pot resoldre la llei quan el problema es surt de mare, què és el que fa? És a dir, mitjançant lleis pots fer el que pots fer. La llei t'està dient que el problema és estructural, ja t'ho ha dit, és social, és estructural i aborda allò que legalment es pot abordar, que és marcar els límits d'allò possible però no fer que les condicions de vida siguin diferents i és el què fa. Quin problema, no obstant, li trobe? I ací probablement xocaré amb opinions feministes, doncs que si és una llei de gènere, en la mateixa mesura que hauria d'abordar les diferents manifestacions de la violència de gènere que pateixen les dones, hauria d'abordar qualsevol violència de gènere, la patiscen

les dones, els nens, els vells o els homes. Posaré un cas i dic que açò és en part intencional i en part no, aquesta omisió, i que possiblement les feministes entendrien que s'afebleix una llei que abarca totes les formes de violència de gènere i no només les que pateixen les dones.

"La violència de gènere no es redueix als maltractaments dels homes cap a les seues companyes"

Si no abordem que hi ha violència de gènere, si una dona, degut a la divisió sexual del treball troba que té l'alternativa de renunciar a ser persona, es troba davant la disjuntiva: o s'ocupa de la gent dependent o té vida pròpia i carrera professional, podem donar per descomptat que això genera condicions de possibilitat per a que aquesta dona exercisca violència de gènere contra els nens, els vells i els malalts crònics, perquè no es pot esperar d'una dona que no tinga vida pròpia i això no es tradueix en irritabilitat, repudi, etcètera. Per a mi això és violència de gènere i per què no es denuncia aquesta violència de gènere i es guardaran molt de denunciar-la? Perquè si presentem la dona com algú que pot fer dany a la gent que cura, es posa en qüestió que la millor solució a l'atenció de les persones és que les dones se'n ocupen, i això implica posar en qüestió l'Estat liberal, que privatitza el problema de la cura de la gent.

Quines polítiques públiques haurien d'encetar-se, en la teua opinió, per acabar realment amb la violència de gènere, tant la que pateixen les dones com la que pateixen els nens, els vells, els malalts crònics...?

Per a mi, la violència de gènere no es redueix als maltractaments dels homes cap a les seues companyes al si de la llar,

que és de fet el que en aquest moment es té en compte, sinó que és sobre tot una violència de caràcter estructural i polític. La divisió sexual del treball comporta dependència financera de la dona respecte de l'home, tant si és mestressa de casa com si a més d'ésser la principal responsable de las tasques de la llar, té una feina remunerada. Aquesta divisió comporta la dependència econòmica de la dona respecte de l'home i afavoreix que aquest darrer la considere no com a una persona autònoma sinó com a part d'ell mateix. I aquesta problemàtica es dona fins i tot en les parelles en que tots dos hi treballen, perquè hi ha un imaginari dominant del que som, fins i tot quan aquest no és el nostre cas. Evitar la violència de gènere implica canvis estructurals en l'organització de la producció i de la família, els dos espais bàsics de la vida que continuen funcionant de manera autoritària.

I aquest canvis estructurals estan associats a canvis polítics, fonamentalment ampliar la democràcia a l'àmbit econòmic, de l'empresa, i a l'àmbit de les relacions familiars, enfortint la democràcia participativa, cosa que sempre va acompanyada d'un enfortiment dels vincles socials. D'aquesta manera, l'esfera privada —espai en el que es produeixen les agressions i maltractaments a dones, infants i vells— perd la centralitat que ha adquirit, i el benestar de les persones deixa de ser un afer privat per a passar a ser una responsabilitat de la col·lectivitat. Per a mi, els casos particulars de violència són l'expressió del sexisme en situació terminal, i molt em temo que no es pot fer res més que aplicar mesures pal·liatives, que paradoxalment reclamen les dones, quan haurien de ser els propis homes els més interessats en aplicar-les, ja que les agressions a dones evidencien el sexisme i els deslegitemen.

L'agenda

la jornada:

- 10:30 h. Activitats infantils
- 12:00 h. Taula Rodona
(feminisme i moviments socials)
- 13:30 h. Exhibicions d'espectacle
i cultura popular
- 14:00 h. II Calçotada Popular (12 €)
- 14:30 h. Actuació musical (Estel roig)
- 16:00 h. Teatre Socials (Rebel'art)

pròxims actes:

- Ds. 10 març. 19h. Xerrada sobre les mobilitzacions contra el G-8
- Dj. 15 març. 19h. Taller sobre rols
- Dj. 22 març 19h. Conferència sobre la Història dels Moviments Feministes

*Tots els actes, a l'Ateneu Popular de l'Eixample
(Rosselló amb Sicília)*

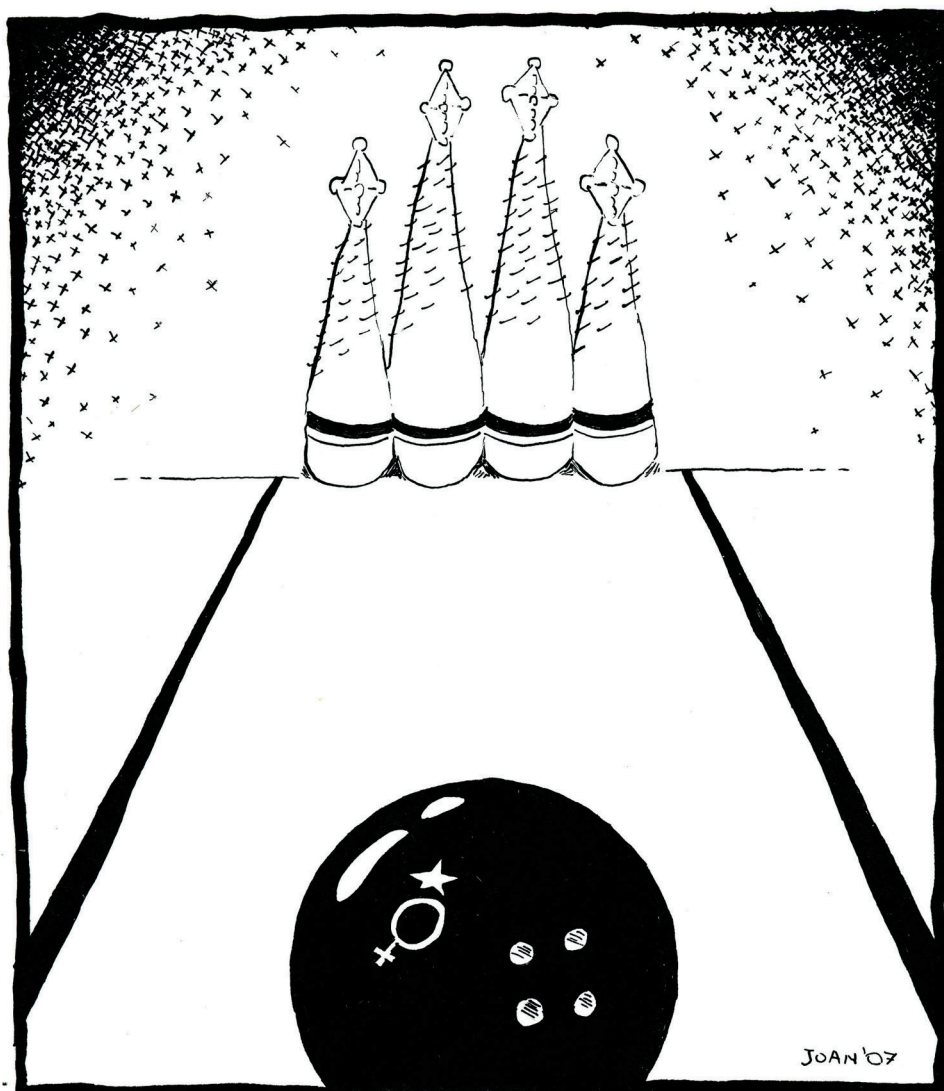
Més de 500 persones van participar en els actes que l'any passat van tenir lloc durant la I Calçotada Popular de l'Eixample.

L'Assemblea de Joves va organitzar un campionat de bitlles catalanes i van tenir lloc les exhibicions dels castellers, dels geganters i els capgrossos i dels timbalers.

La gran afluència que va provocar l'acte va sorprendre a la mateixa

Assemblea de Joves, que va acabar amb les existències de calçots, sense poder cobrir tota la demanda de gent que volia menjar enfront mateix de la Sagrada Família.

Enguany hem previst augmentar el número de comensals i hem decidit donar un tomb a la temàtica-marc de l'última calçotada per enquadrar-la en el Dia Internacional de la Dona Treballadora.

A l'atzar agraeixo

tres dons:

haver nascut dona,

de classe baixa

i nació oprimida.

I el tèrbol atzur

de ser tres voltes rebel

Ma Mercè Marçal